

Comunicat de presă

*(21 ianuarie 2013) Ref.: Discursul președintelui României, domnul Traian Băsescu, la
Întâlnirea Anuală cu Șefii Misiunilor Diplomatice acreditați în România*

Președintele României, domnul Traian Băsescu, i-a primit luni, 21 ianuarie a.c., la Palatul Cotroceni, pe Șefii Misiunilor Diplomatice acreditați în România.

Vă prezentăm discursul susținut de șeful statului cu acest prilej:

"Excelența Voastră, domnule Nunțiu Apostolic,

Doamnelor și domnilor șefi de misiune,

Doamnelor și domnilor,

Încep prin a vă mulțumi pentru felicitările pe care mi le-ați transmis cu ocazia Anului Nou. La rândul meu, vă doresc dumneavoastră, șefilor de state pe care îi reprezentați și popoarelor dumneavoastră un An 2013 mai bun decât anul care s-a încheiat, prosperitate, securitate și o speranță mai bună în anii ce urmează.

Pentru România, 2012 a fost un an complex și turbulent în plan politic. Evenimentele din perioada iulie-august au determinat un pas major înapoi în ceea ce privește respectarea standardelor legate de justiție, stat de drept, supremația legii în România, dar și respectarea angajamentelor internaționale, în primul rând a Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană.

Sfârșitul anului 2012 a adus cu sine o nouă ecuație politică în Parlamentul de la București, care marchează o putere solidă, dar și o opoziție slabă, o garanție pentru atingerea punctelor de program al actualei puteri, o oportunitate de a continua reformele de modernizare a României, dar și temeri privind respectarea îndeplinirii angajamentelor în această direcție. Refacerea încrederii statelor partenere în capacitatea statului român de a fi stat de drept, consecvent în aplicarea legii și previzibil în rezultatele acesteia, devine astfel principala sarcină a Guvernului în interiorul Uniunii Europene, în cursul acestui an. Trebuie să ne recunoaștem caracterul de predictibilitate în acțiune, pe care numai un sistem instituțional stabil îl poate garanta. Trebuie să demonstrăm că lupta anticorupție este o preocupare constantă și că există o continuitate de abordare în această direcție și la nivelul Guvernului, dar și la nivelul noii majorități parlamentare.

Au trecut aproape opt ani de la aderarea României la NATO și deja șase ani de la intrarea noastră în Uniunea Europeană. Nu putem spune că am reușit valorificarea tuturor beneficiilor politice, economice și de securitate care derivă din apartenența la cele două organizații. Ca urmare, avem obligația ca, reflectând la experiența acumulată și construind pe fundamentele existente, să ne propunem recuperarea restanțelor și să ne asumăm noi proiecte. Strategia

Dunării și eșafodajul de parteneriate strategice ale României sunt proiecte pe care le privim cu prioritate ca soluții de securitate, dar și de relansare economică și creare de noi locuri de muncă, de prosperitate pentru români.

Parteneriatul Strategic pentru secolul XXI cu Statele Unite ale Americii reprezintă dimensiunea transatlantică a politicii externe românești și este cel mai important parteneriat de anvergură globală al României. Acest parteneriat, aflat la cel mai înalt nivel de consistență, trebuie să intre într-o nouă fază, în care excelența cooperare în domeniul politico-militar și de securitate trebuie să fie completată cu o dinamică pozitivă a domeniilor de cooperare economică, la nivel social, cultural și interuman. În plan bilateral se va finaliza cadrul juridic privind reglementarea participării României la sistemul american de apărare antirachetă în Europa, prin încheierea tuturor Aranjamentelor de Implementare ale Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii privind amplasarea sistemului de apărare împotriva rachetelor balistice. Extinderea cooperării economice, atragerea de noi investiții americane în România va fi prioritară. Se va acționa susținut pentru crearea condițiilor pentru admiterea României în programul Visa Waiver, în contextul promovării și adoptării în Statele Unite a noii legislații în domeniu. În cadrul Uniunii Europene, România va susține extinderea și aprofundarea parteneriatului UE-SUA.

Apartenența la NATO rămâne un pilon al politicii noastre externe și de securitate. România va continua să ofere sprijin eforturilor aliate de instruire și asistență din Afganistan, inclusiv în perioada post-2014. Vom susține activ evoluția sistemului de apărare antirachetă a NATO, după declararea la Summitul de la Chicago a capacității interimare a acestui sistem. Suntem interesați să contribuim pe deplin la aplicarea Noului Concept Strategic al Alianței, adoptat la Lisabona, prin susținerea celor trei misiuni centrale ale NATO, și anume: apărarea teritoriului, contribuția la prevenirea și gestionarea conflictelor, precum și, cel de-al treilea, punerea în aplicare a conceptului de securitate prin cooperare, în special prin promovarea politicii de parteneriate ale NATO. Vom susține continuitatea politicii ușilor deschise ale NATO, precum și implicării active în promovarea răspunsurilor la noile amenințări de securitate ale secolului XXI, cum ar fi lupta împotriva terorismului, apărarea cibernetică și securitatea energetică. Aici mi-aș permite să fac o paranteză, o paranteză însă care trebuie subliniată. Zilele acestea cu toții am văzut că terorismul se află la frontiera de sud a Uniunii Europene. Evenimentele din Algeria au confirmat, încă o dată, că grupări teroriste puternice sunt capabile să ucidă cetățenii noștri și aici trebuie să ne putem pune o întrebare cum ne apărăm cetățenii. Nu putem trece peste evenimentele din Algeria fără să ne punem în modul cel serios această întrebare. Ei când pleacă cu companiile noastre să lucreze pe teritorii străine, pleacă cu sentimentul că statul lor îi va apăra. Nu avem încă o evaluare finală a ceea ce s-a întâmplat în Algeria, dar imediat ce o vom avea, ne vom exprima. Cert este că acolo au murit cetățenii noștri nevinovați și nu numai cetățenii ai Uniunii Europene, cetățenii americani, cetățenii japonezi, oameni care s-au dus odată cu companiile noastre pe teritoriul algerian. Nu avem dreptul să trecem peste acest eveniment

fără a da un răspuns, ce ne asumăm din ce s-a întâmplat în Algeria. Și a doua paranteză, în perioada care a trecut, România a fost supusă unui atac cibernetic fără precedent. Trebuie să vă spun că am reușit să facem față acestui atac grație unei pregătiri care a început de acum trei ani, când am stabilit în Consiliul Suprem de Apărare a Țării o prioritate din protejarea sistemelor informatice ale României, dar este clar că ostilitatea, fuga după informație este un element pe care nu-l mai putem neglija și acestui tip de acțiune ostilă trebuie să îi facem față și să luăm în serios deciziile summitului NATO de la Lisabona, de la București, dar și cel de la Chicago.

Vom avea în vedere o mai bună reprezentare a României în structurile Alianței și vom promova în continuare procesul de reformă a acestor structuri.

În ceea ce privește politica europeană a României, acțiunea statului român în interiorul Uniunii Europene se va concentra pe următoarele direcții:

- asigurarea accesului deplin al cetățeanului român la drepturile stabilite prin Tratat, mai ales la dreptul de liberă circulație și stabilire a reședinței;

- crearea condițiilor politice pentru depășirea crizei economice și înscrierea economiei europene pe un curs de creștere durabilă;

- recuperarea pierderii de încredere a Europei față de stabilitatea instituțiilor din România, în special a independenței justiției;

- avansarea în procesele de apropiere de UE a statelor din Balcanii de Vest și a Republicii Moldova.

Criza economică prelungită a relevat o capacitate redusă de mobilizare a voințelor politice ale statelor membre pentru soluții îndrăznețe, care să reflecte principiul "la situații excepționale, acțiuni excepționale". La rândul ei, această voință comună, frânată de interese naționale, a provocat o criză profundă de încredere, o adevărată ruptură a cetățeanului european de procesele de integrare. Vedem în numeroase țări europene cum platforme politice naționaliste, ca să nu spun eurosceptice, câștigă sufragiile electoratelor, putând conduce la tendințe deja conturate de recrudescență a populismului.

Nu mai este timpul pentru pași mărunți, ci a venit momentul pentru pași mari, care să reflecte amploarea dificultăților cu care ne confruntăm. Acești pași mari au început să fie deja făcuți, prin intermediul bunăoară al Tratatului privind stabilitatea, coordonarea și guvernarea în cadrul Uniunii Economice și Monetare. Nu este prea devreme să începem reflecția la nivel european asupra altor soluții politice ambițioase care ar putea impune modificarea tratatelor actuale ale Uniunii Europene.

Credem cu tărie că numai printr-o nouă abordare politică la nivelul Uniunii asupra provocărilor fără precedent care continuă să submineze economiile noastre putem salvarda obiectivele fundamentale ale construcției europene, respectiv garantarea - pentru statele membre vechi - și atingerea - pentru noii membri - a nivelului de securitate și prosperitate pe care procesele de integrare europeană le-au vizat de la bun început.

Depășirea blocajelor politice care frânează stabilirea unui consens cât mai larg în domeniul politicilor economice în acest moment se poate realiza printr-un efort comun de creștere a încrederii cetățenilor în soluția instituțiilor europene și, în mod obligatoriu, de 'Treținvestiret' a cetățenilor cu principalul lor atribut - un atribut original -, de generator politic. Trebuie, acum mai mult ca oricând, să vedem în cetățean nu atât un beneficiar de drepturi, cât un creator de drepturi în interes general.

În fața provocărilor de natură politică, economică, socială și de încredere cu care ne confruntăm, viitorul constă în continuarea accelerată a integrării și consolidarea calitativă a Uniunii Europene. O Uniune mai integrată și, ca atare, mai puternică înseamnă o piață internă mai cuprinzătoare și mai funcțională. Știm foarte bine că Piața Internă reprezintă unul dintre cele mai importante avantaje competitive de care Uniunea Europeană dispune, reprezentând instrumentul esențial de asigurare a creșterii economice și, implicit, a bunăstării cetățeanului. În același timp, crearea spațiului european fără controale la frontiere - sau fără frontiere - nu este desăvârșită din rațiuni politice pe care unele state membre continuă să le întrebuinteze pentru blocarea accesului României și Bulgariei în Zona Schengen. Mă adresez acum ambasadurilor statelor membre și fac un nou apel - și pe această cale - la guvernele dumneavoastră pentru a reveni la abordarea tehnică a acestui dosar: România a dovedit că îndeplinește toate criteriile legate de obligația de apărare a frontierei Uniunii. România consideră că și-a îndeplinit obligația din Tratatul de aderare.

Anul 2013 este și ultimul an din actuala perspectivă bugetară. Cunoaștem cu toții - iar Președinția irlandeză a Consiliului o reflectă în programul său de priorități - că miza esențială pe parcursul anului este convenirea pachetului legislativ privind viitorul Cadru Financiar Multianual.

Cadrul Financiar Multianual 2014-2020 trebuie să fie în mod autentic racordat la agenda de creștere și ocupare reflectată în Strategia Europa 2020, astfel încât să consolideze capacitatea de dezvoltare a statelor noastre. Pentru noi, este esențială asigurarea unei finanțări corecte în cadrul politicilor de coeziune și agricolă comună. În mod evident, Europa are nevoie de un buget suficient pentru a-și întări competitivitatea în plan mondial și a fi consecventă cu propriile ambiții, dar aceasta nu se poate realiza prin perpetuarea disparităților dintre regiuni și state sau a decalajelor majore din prezent dintre subvențiile și veniturile fermierilor din diferite țări.

Competitivitatea europeană este direct influențată de viteza cu care sunt recuperate decalajele de competitivitate și dezvoltare din interiorul Uniunii, iar aceasta va fi și poziția pe care o vom susține la cea de-a doua parte a negocierilor privind Cadrul Financiar Multianual 2014-2020, la Consiliul European din 7-8 februarie.

Dezbaterile actuale referitoare la Uniunea Economică și Monetară vor schimba configurația Uniunii Europene și anticipează, poate pentru o perspectivă mai apropiată decât o doresc unele state membre, modificarea Tratatelor. Deși nu se va întâmpla imediat, doresc să evoc acest

lucru pentru a exprima convingerea că Uniunea are nevoie pe termen mediu și lung de o nouă paradigmă de organizare și funcționare, prin care uniunea politică a statelor membre să fie principalul generator al deciziilor noastre.

Pentru noi, este foarte important ca procesul de consolidare a zonei euro să se realizeze cu luarea în considerare a intereselor statelor cu derogare temporară de la moneda unică. Nu ne dorim crearea unui club de categoria a doua în Uniune, format din statele care nu sunt încă în zona euro. În fine, dar nu în cele din urmă, doresc să adresez sincere felicitări Croației pentru succesul aderării la Uniunea Europeană și să salut din toată inima că ni se va alătura la 1 iulie 2013.

România a dezvoltat un sistem de parteneriate pe care își întemeiază eforturile de consolidare a securității și dezvoltării relațiilor sale economice. Parteneriatele sunt structurate pe trei dimensiuni, în contextul cooperării politice și de securitate, economice și energetice, culturale și academice. Consultările periodice pe terțe teme de interes comun consolidează aceste relații. Dincolo de Parteneriatul strategic cu Statele Unite, despre care am vorbit deja, menționez Parteneriatul strategic cu Polonia, deja cu rezultate excelente, care va fi consolidat în continuare, pe baza intereselor convergente ale celor două state în cadrul UE, NATO și în vecinătatea estică. Astfel, este important să punem în aplicare toate prevederile convenite în planul de acțiune al parteneriatului româno-polon, la nivelul excelentei cooperări în domeniul politicilor militare și în dosarele europene. O atenție sporită va fi acordată relației cu Turcia în vederea implementării, prin semnarea și punerea în aplicare a Planului de Acțiune, a parteneriatului strategic bilateral, pe baza împărtășirii valorilor comune democratice, a intereselor comune în cadrul NATO, a necesității transformării regiunii Mării Negre într-un spațiu de prosperitate democratică, stabilitate și securitate și pe baza susținerii ferme pe care România o acordă Turciei pentru a deveni membru al UE.

De asemenea, trebuie să acționăm în continuare pentru operaționalizarea deplină a formatului trilateral informal creat de România împreună cu Polonia și Turcia în anul 2012.

Ne propunem un efort mai mare pentru ca Parteneriatul cu Marea Britanie să dobândească mai multă substanță pe palierul economic, dar și prin acțiuni comune în vecinătatea estică a UE. În același timp, este necesar un efort continuu al MAE, al autorităților române competente, ca împreună cu cele britanice să vegheze activ ca drepturile cetățenilor români din Marea Britanie, astfel ca acestea să nu fie afectate, iar normele europene relevante să fie respectate. Eu, de aici, garantez autorităților britanice și celor îngrijorați, că românii nu vor invada Marea Britanie. România este o țară foarte frumoasă.

În raport cu statele Caucazului de Sud și Asia Centrală, România va urmări menținerea și consolidarea cursului ascendent în dialogul politic al României în regiune:

Parteneriatul strategic cu Azerbaidjan va fi promovat în continuare cu prioritate, astfel încât să fie făcuți pași hotărâți în dosarele Nabucco și AGRI, dar și pentru realizarea coridorului de transport de mărfuri Marea Neagră-Marea Caspică, împreună cu Turkmenistan și Georgia.

România trebuie să depună eforturi pentru susținerea materializării gazoductului transcaspic. România va continua să sprijine aspirațiile europene și euroatlantice ale Georgiei.

Relația României cu Israel are o dimensiune deosebită pe multe planuri - securitate, politică, care va fi extinsă în continuare, inclusiv în plan economic și tehnologic. Va fi valorizată relația specială cu comunitatea cetățenilor israelieni de origine română, ca punte de legătură privilegiată între cele două țări.

O atenție sporită, atât în plan politic, cât și economic va fi acordată relației cu Germania, plecând de la fundamentele solide ale relației economice și pozițiile apropiate pe majoritatea principalelor dosare europene, care rămân de actualitate. De asemenea, trebuie aprofundat parteneriatul pe care România îl are cu Franța, pe baza intereselor comune ale celor două state în cadrul UE, prin convenirea unei noi Foi de Parcurs, care să nu se rezume strict la repatrierea românilor din Paris și de pe teritoriul francez, și pe implementarea acesteia mai ales în domeniul economic, dar și prin crearea unei mai mari convergențe pe dosarele europene. Parteneriatul consolidat cu Italia, care cunoaște un nivel de excelență, va continua să fie valorificat la justa sa valoare, pe baza relațiilor economice și politice foarte bune.

Vom continua să consolidăm relațiile solide cu Spania, dar și cu vecinii noștri, Ungaria și Bulgaria.

România va acționa pentru valorizarea relației cu Canada, de natură să întărească legătura transatlantică ca vector esențial al politicii externe a României. Un obiectiv important în relația cu Canada, pe lângă amplificarea relațiilor economice și a cooperării în cadrul NATO, o va reprezenta eliminarea obligativității vizelor pentru cetățenii români.

Din punct de vedere strategic și al intereselor de securitate, nivelul de ambiție al României vizează trei zone principale din vecinătate: Regiunea Extinsă a Mării Negre, Balcanii de Vest și Regiunea Orientului Mijlociu și a Africii de Nord. Pot sublinia că, din acest punct de vedere, România a avut relații tradiționale cu statele din aceste trei regiuni pe care le-am enunțat anterior.

Regiunea extinsă a Mării Negre este un spațiu tradițional de interes și cooperare regională în care România a fost pionier. Importanța strategică, politică și de securitate a regiunii Mării Negre este subliniată și de poziția sa de mare la frontiera UE și a NATO, de spațiu de confluență și convergență, dar și de tranzit către zonele turbulente din Irak și Afganistan. Competitivitatea economică depinde în măsură determinantă de asigurarea necesarului de energie, aspect relevat de prioritatea care este acordată acestui domeniu în agenda Uniunii Europene, fie că ne gândim la obiectivele de creștere a ponderii resurselor regenerabile în mix-ul energetic sau de creștere a eficienței energetice, fie la diversificarea surselor și a rutelor de transport al hidrocarburilor.

România este capabilă să contribuie la dezvoltarea și punerea în aplicare a unei politici eficiente în materie de securitate energetică, având în vedere și numai faptul că, prin poziția noastră geografică, putem asigura ruta optimă pentru transportul gazelor naturale din zona caspică în

Europa. Am dezvoltat relații bilaterale excelente cu toate statele furnizoare din Asia Centrală, relații pe care dorim să le exploatăm din perspectiva securității energetice în beneficiul întregului spațiu european.

Valorificarea la potențial maxim a resurselor energetice din Zona Caspică depinde însă de o abordare cu adevărat comună la nivelul Uniunii asupra raporturilor cu statele furnizoare.

În ceea ce ne privește, ne menținem angajamentele asumate în cadrul proiectului Nabucco și vom acționa pentru materializarea proiectului interconectorului AGRI.

Ideea coridoarelor de transport susține și ideea pe care am lansat-o deja a legăturii directe dintre Marea Neagră și Marea Nordului prin calea fluvială Dunăre-Main-Rin, care nu poate fi exploatată economic la potențialul deplin ca urmare a menținerii unor regimuri de navigație distincte, specifice fluviilor Dunărea și Rin.

Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Dunării ar putea deveni cadrul de coordonare între statele membre interesate pentru constituirea acordului politic necesar unificării regimurilor de navigație și integrării în circuitul economic a celei mai importante artere fluviale a Europei.

Conștientă de importanța strategică a unei rute fluviale unice între Marea Neagră și Marea Nordului, România va relua în cursul anului demersul pentru fixarea acestei ținte ca prioritate a Uniunii.

Republica Moldova a dovedit că este partenerul cu performanțele cele mai notabile în cadrul Parteneriatului Estic, ceea ce ne încurajează să credem ferm în viitorul său european. Parcursul important pe care l-a realizat în ultimii ani în ceea ce privește ancorarea sa în procesele Uniunii Europene trebuie valorificat prin menținerea ritmului reformelor în sensul obținerii apropiate a unei perspective clare de aderare.

Vom continua să susținem acordarea acestei perspective clare Republicii Moldova, inclusiv prin sprijinul pentru desfășurarea într-o dinamică accelerată a negocierilor privind Acordul de Asociere, Acordul de Liber Schimb Cuprinzător și Aprofundat și liberalizarea vizelor. Îmi exprim speranța că Republica Moldova va reuși să finalizeze negocierile privind Acordul de Asociere la Uniunea Europeană în vara acestui an, astfel încât semnarea documentului să aibă loc cu ocazia Summitului Parteneriatului Estic de la Vilnius.

Sper ca anul 2013 să aducă o nouă dinamică a normalității în relațiile cu Federația Rusă, pe coordonatele pozitive deja stabilite în colaborarea economică. Sunt convins că putem găsi puncte de convergență care să permită un dialog pragmatic și transparent, chiar dacă la București, dar și la Moscova umbra neîncrederii în cealaltă parte este încă prezentă. Am convingerea că o soluție în problema transnistreană care să fie acoperită de păstrarea intergrității teritoriale a Republicii Moldova și de respectarea întru totul a normelor internaționale este cheia relației politice deschise între Moscova și București.

Vom susține pe mai departe aspirațiile europene ale Ucrainei, pe măsura implementării de către autoritățile de la Kiev a standardelor europene și a stimulării reformelor politice, sociale și economice. Așteptăm de la anul 2013 progrese semnificative ale Ucrainei cu privire la

subiectele aflate pe agenda politică bilaterală. În egală măsură, urăm succes în exercitarea Președinției OSCE.

Dorim ca atât în Balcanii de Vest, cât și în vecinătatea noastră estică să existe o zonă democratică de prosperitate, securitate și predictibilitate. Ca urmare, vom continua să susținem activ demersurile europene în această direcție și vom urmări pe mai departe întărirea cooperării bilaterale cu statele din vecinătate. În mod concret, susținem în continuare, ca poziție de principiu, politica "ușilor deschise", respectiv continuarea extinderii NATO în Balcanii de Vest și în vecinătatea estică, ca și continuarea procesului de lărgire a UE, cu respectarea criteriilor de aderare.

Doresc să salut, în acest context, progresele înregistrate de Serbia în cursul anului 2012, prin obținerea statutului de țară candidată la UE. Este un semnal încurajator pe care Serbia îl merită pe deplin. În ceea ce ne privește, odată cu menținerea sprijinului politic pentru avansarea rapidă a Serbiei către statutul de membru deplin al Uniunii Europene, rămânem atenți la modul în care sunt respectate drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale.

Pentru România, soluționarea accesului egal la limba maternă al tuturor grupurilor etnice românești - autoidentificate ca atare în mod liber - va continua să constituie o prioritate în relațiile noastre cu Serbia și cu celelalte țări din regiune. Pentru noi, rămâne esențială punerea în aplicare a Protocolului celei de-a doua sesiuni a Comisiei mixte interguvernamentale între România și Republica Serbia privind Minoritățile naționale.

Mai avem multe de făcut în ceea ce privește apărarea și promovarea drepturilor persoanelor care aparțin minorităților românești din statele din vecinătatea României și importantelor comunități românești din alte state europene. De asemenea, avem responsabilități asumate față de românii de pretutindeni și de resortisanții noștri, oriunde s-ar afla, ar munci și ar trăi, dar care păstrează identitatea românească și legătura sufletească cu țara lor de origine.

Diplomația economică va trebui să se aplece tot mai mult asupra posibilităților de promovare a investițiilor românești, a invențiilor și ideilor românești cu potențial de a fi valorificate pe terțe piețe. Efortul de asigurare a prosperității cetățenilor români ține de creșterea economică și de crearea de locuri de muncă, dar și de un efort de identificare a acestei bogate resurse, nevalorificate suficient, a minții, inventivității și antreprenoratului românesc. În perioada următoare, trebuie să concentrăm resurse diplomatice suplimentare pentru atingerea țintelor strategice de cooperare consolidată cu state de pe alte continente către care pot fi orientate interesele economice ale României. Incluz aici China, Japonia, India și Coreea de Sud, dar și alți parteneri deja tradiționali din Orientul Îndepărtat, Africa, Orientul Mijlociu, America de Sud și Asia de Sud-Est. Acestea vor constitui repere pentru diplomația economică a României. Consider că avem multe de învățat, mai ales de la partenerii noștri europeni majori, în ceea ce privește consolidarea dimensiunii economice a diplomației pentru dinamizarea cooperării economice, atragerea de investiții străine și promovarea produselor și companiilor românești pe piețele externe.

Sunt convins că voi găsi în dumneavoastră, domnilor și doamnelor ambasador, cei mai apropiați colaboratori ai României în direcția strângerii legăturilor cu țările pe care cu distincție le reprezentați la București.

Permiteți-mi deci ca, la final, să vă adresez cele mai călduroase urări de sănătate și fericire pentru Noul An, dumneavoastră și familiilor dumneavoastră, cu cât mai multe împliniri în plan personal și profesional. Vă doresc mult succes în activitatea pe care o desfășurați, în beneficiul atât al țărilor pe care cu cinste le reprezentați, cât și în beneficiul României. Vă mulțumesc!

Înainte de a trece la un alt moment, dincolo de discursul inițial, am o mică temă de reflecție pentru noi toți. Este o temă de reflecție pentru că nu am răspuns la această întrebare pe care mi-o pun în ultima perioadă, privind la primăvara arabă. Pentru că nu am răspuns, vă adresez și dumneavoastră această întrebare la care nu aștept un răspuns acum. Dar marea întrebare este: cu ce înlocuim dictaturile din nordul Africii, din Orientul Mijlociu? Toți susținem nevoia ca statele acestea să trăiască libere și în democrație. Apare o întrebare: știm întotdeauna cu ce înlocuim aceste dictaturi? Pentru că deja avem niște semne proaste că am înlocuit ceva rău cu ceva foarte rău. Al-qaida este la frontierele noastre, de sud, și am văzut și în Algeria, vedem și în alte țări. Sigur, asta e o discuție cu diplomați și nu aștept un răspuns acum. Dar cred că este o temă de reflecție. Pentru că întotdeauna trebuie să sprijinim mersul democratic. Problema este: controlăm procesul până la instaurarea unei democrații în acele țări sau sprijinim procesul până la dărâmarea dictatorului, după care nu mai avem control pe ce urmează. Este o întrebare la care eu reflectez de câteva luni bune, deși am fost un entuziast al susținerii mișcărilor de eliberare de sub dictatură, dar nu prea am avut mare succes în a pune ceva în loc."

Departamentul comunicării publice

21 Ianuarie 2013